

Dispozitivul

1. Nu este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 312, 19.12.2009.

Recurs introdus la 10 decembrie 2010 de Patrizia De Luca împotriva Hotărârii pronunțate la 30 septembrie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-20/06, De Luca/Comisia

(Cauza T-563/10 P)

(2011/C 63/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Patrizia De Luca (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi și J. N. Louis, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurente

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice pronunțate la 30 septembrie 2010, (cauza F-20/06, De Luca/Comisia) prin care se respinge acțiunea formulată de recurentă;
- pronunțarea unei noi hotărâri în sensul
 - anulării Deciziei Comisiei Comunităților Europene din 23 februarie 2005 de numire a recurente în postul de administrator, în măsura în care prin aceasta se stabilește încadrarea sa în gradul A*9 a doua treaptă;
 - obligării Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă două motive în susținerea recursului:

1. Primul motiv se întemeiază pe o eroare de drept, întrucât articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene a fost considerat aplicabil, deși această dispoziție nu se poate aplica decât în privința „recrutării” funcționarilor, iar recurenta avea deja calitatea de funcționar la momentul numirii sale.
- Recurenta susține că prin faptul că a considerat aplicabilă această dispoziție, TFP nu a recunoscut domeniul de aplicare material al articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut, încălcând norma de interpretare potrivit căreia orice dispoziție de drept tranzitoriu este de strictă interpretare.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe o eroare de drept, în măsura în care excepția de nelegalitate a articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut a fost respinsă.

— Recurenta susține că aplicarea acestei dispoziții are drept rezultat încălcarea principiului fundamental al egalității de tratament al funcționarilor și a principiului dreptului la carieră, în măsura în care recurenta ar fi fost retrogradată după ce a reușit a un concurs de nivel superior, în timp ce persoanele care au reușit la concursul de trecere într-o categorie de grad B*10 ar fi beneficiat de un tratament mai favorabil prin faptul că ar fi fost încadrați în gradul A*10.

— În plus, recurenta susține că TFP a săvârșit o eroare de drept întrucât a considerat că o excepție de nelegalitate a articolului 5 alineatul (2) și a articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut nu fusese ridicată implicit pe baza unui motiv întemeiat pe încălcarea principiilor egalității de tratament, proporționalității și obligației de motivare.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2010 — Environmental Manufacturing/OAPI — Wolf (Reprezentarea capului unui lup)

(Cauza T-570/10)

(2011/C 63/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Regatul Unit) (reprezentanți: S. Malynicz, barrister și M. Atkins, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Société Elmar Wolf, SAS (Wissembourg, Franța)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 octombrie 2010 în cauza R 425/2010-2 și
- obligarea pârâtului și a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă reprezentând capul unui lup, pentru produse din clasa 7 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 4971511.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: înregistrarea nr. 99786007 a mărcii figurative franceze „WOLF Jardin”, pentru produse din clasele 1, 5, 7, 8, 12 și 31, înregistrarea nr. 1480873 a mărcii figurative franceze „Outils WOLF”, pentru produse din clasele 7 și 8, înregistrarea nr. 154331 a mărcii figurative internaționale „Outils WOLF”, pentru produse din clasele 7 și 8, înregistrarea nr. 352868 a mărcii figurative internaționale „Outils WOLF”, pentru produse din clasele 7, 8, 12 și 21.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție.

Motivele invocate: reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009⁽¹⁾ al Consiliului, în măsura în care camera de recurs nu a identificat, în cadrul clasei de produse pentru care erau înregistrate mărcile anterioare, o subcategorie clară care să poată fi percepută în mod independent în raport cu clasa mai largă și, prin urmare, nu a concluzionat că dovada utilizării serioase a mărcii a fost prezentată numai pentru o parte dintre produsele și serviciile pentru care mărcile erau protejate.

În plus, reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a identificat în mod greșit consumatorul relevant, a concluzionat în mod eronat că ar exista o legătură relevantă și nu a aplicat criteriul efectului asupra comportamentului economic al consumatorului relevant și criteriul profitului necuvenit potrivit căruia marca trebuie să comunice o anumită imagine sau să confere un anumit avantaj comercial produselor noilor consumatori, situație care nu se regăsește în speță. În plus, camera de recurs nu a ținut cont de faptul că proprietarul mărcii anterioare nici nu invocă în mod corect prejudiciul relevant, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5), și, cu atât mai puțin, nu a dovedit faptul că acest prejudiciu era probabil și, prin urmare, nu și-a îndeplinit obligația privind sarcina probei care îi revenea.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2010 — Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik/OAPI — Impexmetal (FŁT-1)

(Cauza T-571/10)

(2011/C 63/54)

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. (Kraśnik, Polonia) (reprezentant: J. Sieklucki, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Impexmetal S.A. (Varșovia, Polonia)

Concluziile reclamantei

— Anularea în tot a deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 octombrie 2010 în cauza R 1387/2009-1;

— obligarea pârâtului și a Impexmetal S.A. la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor suportate de reclamantă în cadrul procedurii desfășurate în fața camerei de recurs și în fața diviziei de opoziție a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă „FŁT-1” pentru produse din clasa 7 — cererea de înregistrare nr. 5026372

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: IMPEXMETAL S.A.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă comunitară „FŁT” și marca verbală și figurativă națională „FŁT” pentru produse din clasa 7

Decizia diviziei de opoziție: admiterea în parte a opoziției și respingerea cererii de înregistrare a mărcii pentru anumite produse din clasa 7

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului formulat împotriva deciziei diviziei de opoziție

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009⁽¹⁾ prin aprecierea eronată a similitudinii semnelor în litigiu, prin neluarea în considerare a faptului că marca solicitată reprezintă parțial numele societății reclamante, utilizat cu mult înaintea cererii, și un semn distinctiv legitim din punct de vedere istoric, precum și prin neluarea în considerare a coexistenței îndelungi și pașnice a mărcii solicitate și a mărcilor invocate în sprijinul opoziției.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiune codificată, JO L 78, p. 1).